

Äinämöinen huhti/07

Iso- Äiniö Joenniemi Myllykselä Vähimaa
Kylän tiedotuslehti

Kylätoimikunnan jäsenet 2007:

Puheenjohtaja: Outi Leveäoja
Varapuheenjohtaja: Juha Peltomaa
Sihteeri: Raimo Salmela
Rahastonhoitaja: Kirsi Riukka
Aila Niemimäki
Taina Jaatinen
Pirkko Lohtari
Päivi Lipponen
Ilkka Kommeri

Kylän kotisivut:
www.phnet.fi/kylat/ainaavahimaa

TULE KEVÄTRETKELE VILLEN LAAVULLE SUNNUNTAINA 6. 5. KELLO 12.

VILLEN LAAVU ON HÄRKÄMÄENTIEN VARRELLA, JONNE
MENNÄÄN OMILLA AUTOILLA TAI PORUKKAKYYDEILLÄ,
JOTA VARTEN KOKOONNUTAAN
NIEMIMÄEN MANSIKKATILALLA KELLO: 11.30.
LAAVUISÄNTÄ VILLE ON TOIVOTTANUT KYLÄLÄISET
TERVETULLEIKSI JA ON MYÖS ITSE MUKANA.
OMAT MAKKARAT JA EVÄÄT MUKAAN.
MAHD. TIEDUSTELUT AILALLE, PUH. 0400-716609
TFRVFTUJ.OAI

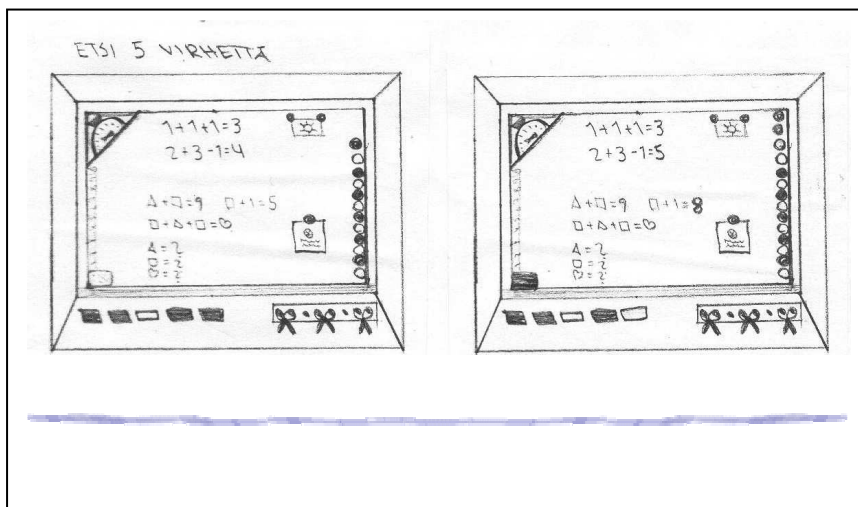
KESÄJUHLARISTEILY PÄIJÄNTEELLE !

Kesäjuhla järjestetään
tänä vuonna risteilyn
muodossa sunnuntaina 19.8.
Lähtö Padasjoen satamasta
Elbattarella.
Risteily viehättävällä
laivalla Päijänteen
maisemissa kestää 4- 5
tuntia.
Risteilyn tarjoaa
kyläyhdistys pientä maksua
vastaan.
Lisäksi laivalta saa ostaa
ruokaa ja juomia.

Tarkemmat tiedot
risteilystä heinä- elokuun
vaihteessa, mutta merkitse
muistiin jo nyt.

KUVAVISAILU: ETSI VIISI VIRHETTÄ.

Yleisiä siisteysohjeita kunnan ympärisösihteeriltä

Asukkaan hyvinvointi alkaa usein asuinviihtyisyydestä. Asikkalassa on paljon luonto- ja ympäristöarvoja. Ympäristö on erittäin rikas niin luonnon kuin rakennetunkin ympäristön puolesta. Jokainen asukas on velvollinen huolehtimaan omasta pihapiiristään ja tämä on yleisesti kaikkien lähiasukkaiden etu. Myös kylien yhteiset alueet on syytä pitää siistinä. Siisti ympäristö antaa erityisesti keväällä uutta virtaa ja lumen alta paljastuvat romut ja muut tavarat olisi syytä toimittaa eteenpäin asianmukaisesti.

Haja-asutusalueella on helppo kompostoida biojätteet kun muistaa sen, ettei komposti saa haista eikä sinne saa päästä muuten niin mukavia kotihiiriä rotista puhumattakaan. Jos komposti haisee, niin se ei toimi kunnolla. Pitää muistaa laittaa sekaan riittävästi kariketta. Muutoin haja-asutusalueella jätteet voi laittaa yhteen astiaan. Kaatopaikkajätteisiin. Jos haluaa säästää rahaa ja luontoa, niin asukas kompostoi sekä erittelee eri astioihin kaatopaikka jätteen ja energiajätteen. Missään ei saa polttaa jätteitä. Haja-asutusalueella voi polttaa risuja ja haravointijätteitä jos sen voi tehdä ilman naapurin häirintää. Yhteisillä jäteastioilla eli kimppa-astioilla saa selvää säästöä jätemaksuista. Kannattaa kilpailuttaa kuljetusyrietykset.

Pihojen ja ympäristön siisteydestä vastaa aina alueen omistaja. Roskaaja on tietysti vastuussa jos jätteitä on jätetty heitteille.

Jos pihapiiri on epäsiisti tai aiheuttaa maisemalle/ ympäristölle tai naapurille kohtuutonta haittaa, niin rakennuslautakunta voi määrätä alueen siistimisestä. Jos laittomia jätteiden kaatopaikkoja on joku tehnyt, niin ympäristölautakunta voi määrätä roskaajaa tai alueen omistaja siistimaan alueen. Pihojen ja maisemien siisteydestä nauttii kaikki! Kannattaa tarkastaa omat nurkat ja ottaa naapureilta rakentavia kommentteja vastaan.

Siistiä kevättä ja kesää kaikille lukijoille!

Terveisin ympäristönsuojelusihteerini Hannu Niukkanen

PALVELULUETTELOA TÄYTETÄÄN ILMOITUSTEN MYÖTÄ. ALLA TÄYDENNYKSIÄ.

Kari Mäkinen Äinäjärventie 178 17450 Iso-Äiniö puh. 0400-712061 Katiskoja. polttopuita ja visakelloja.	Olavi Harjula Kirkolantie 99 17450 Iso-Äiniö puh. 050-5312402 Ompelukoneiden korjausta ja huoltoa.	Raimo Salmela Kirkolantie 54 17450 Iso-Äiniö puh. 0440-312214 Kukkapöytiä, hanapakkaustelineitä, tuikkukruunuja, kynttelikköjä, ym. puusta valmistettuja tuotteita.
--	--	---

KUULUMISIA KIRKOLANTIEN KULMILTA

Nykyisen Kirkolantien vaikutuspiirissä on nelisenkymmentä savua, joista noin 25:ssä asutaan vakituisesti. Vakituksia asukkaita on noin 50. Muut talot ja paikat ovat lähinnä vapaa-ajan asukkaiden käytössä. Pääosa taloista sijoittuu Kirkolantien varrelle. Pajatien, Äinäjärventien ja Yhdystien varrella ovat loput asuin-kohteista. Nykyisin paikallisten asukkaiden liikkumista palveleva Kirkolantie oli ikivanha etelästä maan keskiosiin johtanut maantie. Sen kautta liikenne kulki aina 1960-luvun alkuun saakka, kunnes nykyinen valtatie 24 valmistui.

Jo 1600-luvulta saman suvun hallussa ollut Kirkolan talo ja sen pellot ja metsät hallitsevat maisemaa. Nykyisin Jussilan Ahti viljelee näitä Anelma ja Martti Vahdon peltoja. Tien etelä-päässä on Kyöstillän tila, jota Pietiset omistavat harjoittaen tehokasta maitotaloustuotantoa. Padasjoen rajan tuntumassa on Petri Nurmisen rautarakennetuotantoa harjoittava yritys ja lähellä sitä Jouko Tonttilan soranotto- ja jalostuspaikka.

Toivottavasti soramaata riittää alueella pitkään. Onhan se etu paikkakunnan tiehuollolle ja muille soran tarvitsijoille.

Kandenin Martti joukkueineen hoitaa varsin tarpeellista sairasautotoimintaa. Äinäjärventien varrella Mäkisen Kari valmistaa katiskoita, toimittaa polttopuita ja tekee Sokevalle kalusteiden rottinkirunkoja. Siinä alueen tärkeimmät yritykset. Aktiivisesti työelämässä muiden palveluksessa olevista muodostuu varsin monipuolinen ammattikirjo; on mm. rakentajia, rekankuljettajia, autonomantajia, matkatoimistovirkailijia, peruskoulun rehtori ja tuote-esittelijä. Myös Orimattilan seurakunnan pastori Petri Tervo asuu Kirkolantiellä.

Koulukkaita on Kirkolantien kahdessa talossa. Toivottavasti Padasjoelta tulee Vähimaan koululle lisää oppilaita, jotta koulu säilyy kyläyhteisössämme.

Alueen ilme edustaa tavanomaista maalaismaisemaa. Kotikunta Asikkalan lisäksi Lammin ja Padasjoen alueilla ovat laajat metsäalueet järvineen. Siellä kelpaa retkeillä ja kalastella.

Takamaalla on myös hyvät sien- ja marjamaastot. Ei muuta kuin sien- ja marjaretkelle sitten kun ne kypsyvät. Välillä on rentouttavaa poiketa laavulle, joita käytettävissä on useita.

Alueen rakennukset ja paikat ovat yleisesti hyvässä kunnossa. Viime vuosien aikana asukkaat ovat tehneet useita uusia asuin- ja muita rakennuksia ja peruskorjanneet jo olleita taloja. Varmaan seuraavaksi Petri Nurminen tekee uuden talon. Monet eläkkeellä olevat asukkaat ovat mukana harrastustoiminnoissa omaksi ilokseen ja usein tehden myös tärkeitä töitä muiden asukkaiden hyödyksi sekä kyläyhteisön ja paikkakunnan parhaaksi.

Raimo Salmela

KOULUNKÄYNTIÄ MYLLYKSELÄSSÄ SOTAVUOSINA

Kesä 1939 oli helteinen ja kuiva. Itärajan takaa tulevat metsäpalon savut himmensivät auringon. Se enteili jotain uhkaavaa olevan tulossa. Elokuun kahdeksannentoista päivän aamuna odottelin maitopullo ja voileivät repussa Tiirikan Veikkoa tulevaksi ja näin kaksi hiljaista, ujoa ensiluokkaista lähti astuskelemaan koulun portista sisään. Alakoulun opettajana oli Helmi Kallio ja yläkoulun Anna-Liisa Jaramo.

Ensimmäisellä luokalla oli 7 poikaa, ei yhtään tyttöä. Etupulpetissa Pentti Peltomäki ja Asko Leveäoja, toisessa Oiva Laaksonen ja minä, kolmannessa Veikko Tiirikka ja Erkki Eriksson sekä takapulpetissa Pauli Honkala. Toisella luokalla oli Teuvo Tommo, Martti Aaltonen, Leevi Tuomaila, Soini Jussila, Voitto Aaltonen ja Kalevi Hosiokangas sekä tytöt Raili Salmela, Raija Aaltonen ja Irja Ahonen. Yläluokassa oli aika isoja poikia kuten Pauli Ahonen, Lauri Laine ja Toivo Rantanen, joka toimi veikkausasiاميةhenä opastaen opettajia veikkaamaan tai ”tippaamaan” niin kuin silloin sanottiin.

Se ensimmäinen luokka jäi lyhytaikaiseksi sillä koulu lopetettiin talvisodan syttyessä. Kuusenjuhlan järjesti Peltomaan Tuovi kotinsa salissa, jonka ikkunat oli pimennysverhoin peitetty. Todennäköisesti Tuovi oli toiminut opettaja Kallion sijaisena loppusyksynä. Siihen se ensimmäinen luokka sitten jäikin.

Toinen luokka aloitettiin sitten seuraavana syksynä ja opettajakin oli vaihtunut karjalaisneiti Impi Ikoseen. Hän asui Joenniemen Myllytuvassa, josta jalan kulki koululle.

Kesällä 1941 Suomi joutui jälleen sotaan. Jatkosota oli alkanut, kuuluisa Magnussonin laivue majaili Vesivehmaan kentällä ja upeat ujeltavapotkuriset Brewsterit harjoittelivat Myllykselän päällä.

Aloitin yläkoulun ensimmäisen luokan. Olimme saaneet uudet opettajat suoraan seminaarista, yläkouluun Aili Syrjäläisen ja alakouluun Rauha Venhorannan. Kesä oli erittäin kuuma ja kuiva, Päijänteen vesi harvinaisen alhaalla. Ensimmäisellä kouluviikolla teimme koko koulu päivän retken Joenniemen hiekkarannalle uiden ja leikkien siellä. Poikien käsityönopettajana oli aluksi Juho Koskinen Vähimaan Lintulasta. Talvella hän toi ensin tukkikuorman Tommonrantaan ja tuli koululle kapulavaatteissaan tuuheat kulmakarvat huurteessa opettamaan meille käsitöitä jättäen hevonsensa loimi selässä syömään heinäpussista koulun männikköön. Käsityönopettajina toimivat myös Valerian Anttila ja Taito Sipilä.

Sota-aikana oli puutetta kaikesta. Me koululaiset hakkasimme koulun männiköstä halkoja talven varalle, keräsimme pelloilta varisseita tähkiä, metalli- ja kumiromua sekä pihkaa, sienistä ja marjoista puhumattakaan. Meillä oli talkookirjat johon merkittiin tehdyt työt ja kerätyt tuotteet. Niistä saimme pisteitä joista taas saimme eri vuosina rintamerkkejä: muurahaisia, lapiota, sahroja, kultaisina, hopeisina tai rautaisina.

Autot kulkivat pilkkeillä ja niitä teimme Peltomaan vanhassa navetassa. Kiven Tauno (Rantasen Jarin ja Jarmon isoisä) sirkkelöi koivuhaloista kiekkosia jotka koululaiset pilkkoivat pieniksi ja säkittivät paperisäkkeihin.

Opettaja Syrjäläisellä asui ja kävi alakoulua Ailin sisaren tyttö. Kaunis, suurisilmäinen Anja Laakso, johon pojat olivat ihastuneita. Eräänä sunnuntaiamuna Syrjäläiset heräsivät ikkunan takaa kuuluvaan lauluun. Esko Laurell Laitiasta siellä seisoj ja veteli täysin rinnoin ;Hei Heinolasta heilin minä löysin; vai oliko se :Sä kasvoit neito kaunoinen(en ole täysin varma). Sen tehtyään hän kumarsi syvään, laitto lakin päähänsä ja lähti astelemaan kotiinsa.

Syrjäläinen ja Venhoranta opettivat Myllykselässä kaksi vuotta siirtyen sitten muualle. Yläkouluun tuli Lahtelainen Laina Ylitalo. Minä kulutin Myllykselän koulunpenkkejä viisi vuotta ja siirryin sitten Vääkseen.

Näitä yli kuudenkymmenen vuoden takaisia tapahtumia muisteli :

ESKO RIUKKA

(Kuvassa sotilaita siellä jossain...)

